Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	9CoCsp/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6120273634
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ján Burik
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2021:6120273634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. H. XXXX/XX, S. S., o zaplatenie 1.262,76 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 15Csp/51/2020-257 zo dňa 19.10.2020, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin vyhovel žalobe žalobkyne a zaviazal žalovanú uhradiť jej sumu 1.262,76 eur s príslušenstvom, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň priznal žalobkyni i nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 56 ods. 5 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že žalovaná sa so splácaním úveru dostala do omeškania, následkom čoho došlo k spoplatneniu úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami poskytnutého úveru. Námietku žalovanej ohľadom výšky poslednej splátky, ktorá podľa vyjadrenia žalobkyne predstavuje sumu 26,42 eur, a teda menšiu ako suma mesačnej splátky dohodnutej v zmluve a ktorá mala spôsobiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru, považoval za nedôvodnú. Poukázal tu na znenie čl. II. bod 2. zmluvy, v ktorom žalovaná vyhlásila, že sa oboznámila so súčasťami zmluvy, ktoré sú aj obchodné podmienky právneho predchodcu žalobkyne pre poskytovanie úverov, kde je uvedené že výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky. Poslednú splátku teda je možné upraviť, a preto nie je v rozpore so zmluvnými dojednaniami. Neprihliadol taktiež ani na námietku žalovanej týkajúcu sa doručenia výzvy, a tým i oznámenia postúpenia pohľadávky, keď konštatoval, že podmienkou platného postúpenia je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi, čo bolo v danom prípade preukázané tým, keď žalobkyňa predložila podací hárok s tým, že výzva bola odoslaná dňa 05.02.2018.
Pri rozhodovaní o úrokoch z omeškania súd vychádzal z ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keď prihliadol na jednotlivé splátky, ktoré žalovaná uhradila po postúpení pohľadávky a ich splatnosť.
Vychádzajúc z ust. § 255 ods. 1 CSP potom priznal žalobkyni ako úspešnej účastníčke i nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaná. Žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť, prípadne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Poukazovala na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala v písomnej forme prísne obsahové náležitosti, pričom medzi základné náležitosti zmluvy patria aj údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a tento údaj musí byť vymedzený zákonom stanoveným slovným spojením tak, aby ho bol spotrebiteľ schopný rozpoznať a musí byť vyčíslený na konkrétnu sumu v správnej výške. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je významný údaj pre spotrebiteľa, pretože na základe neho môže spotrebiteľ poznať, resp. posúdiť rozsah svojho záväzku, v opačnom prípade sa jedná o úver bezúročný a bezodplatný. Žalobkyňa podľa jej názoru nepreukázala v danom prípade ani dodržanie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predtým ako vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, musí upozorniť spotrebiteľa na právo žiadať zaplatenie celého dlžného zostatku a až po uplynutí 15-dňovej lehoty môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť a žiadosť o zaplatenie celého dlhu. V priebehu konania žalobca nepredložil žiadny dôkaz o doručení výzvy zo dňa 27.01.2018, čím by bolo zachované právo dlžníka zakotvené v § 53 ods. 9 OZ a až vo vyjadrení doložil akýsi podací hárok, ktorý nemožno podľa jej názoru považovať za dôkaz o doručení výzvy. Nebolo teda podľa jej názoru ani preukázané splnenie podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu bez súhlasu dlžníka, keďže tieto podmienky sú z povahy veci podmienkami, bez plnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie. V tomto smere poukazovala i na judikatúru odvolacieho súdu pokiaľ išlo o splnenie podmienky doručenia.

3. Žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.
Zastávala názor, že žalovaná v priebehu odvolacieho konania nepredložila žiadne dôkazy a neuviedla žiadne nové skutočností, ktoré by spochybňovali jej nároky.

4. Žalovaná k vyjadreniu žalobkyne doručila odvolaciemu súdu rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoCsp/48/2020-182, poukazujúc na vyhodnotenie doručenia, resp. nedoručenia výzvy súvisiacej s postúpením pohľadávky.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľky neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočností, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

6. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností prvoinštančný súd vychádzal, na ktoré námietky zo strany žalovanej prihliadol, na ktoré nie, i to, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd tak ako je už vyššie uvedené, stotožnil.

7. S námietkami žalovanej sa súd prakticky vyporiadal v odsekoch 20., 23. a 28. dôvodov, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať. Pokiaľ žalovaná predložila v priebehu odvolacieho konania rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoCsp/48/2020-182 zo dňa 25. novembra 2020 a poukazovala na nedoručenie výzvy zo strany žalobkyne v súvislosti s postúpením pohľadávky, tu je potrebné zdôrazniť, že v tejto konkrétnej veci súd konštatoval nepreukázanie ani len odoslania výzvy a žalobca v tomto konaní len predložil súdu fotokópie listov, ktoré údajne mal odoslať. V prejednávanej veci ale žalobkyňa podacím hárkom preukázala odoslanie výzvy žalovanej tak, ako to napokon správne konštatuje i súd prvej inštancie, a preto v zmysle platnej judikatúry je potrebné takýto postup považovať za dostatočný v súvislosti s preukázaním postúpenia pohľadávky, a preto ani na túto námietku odvolací súd neprihliadol.

8. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, keďže mala v odvolacom konaní úspech.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).